

[Gregersen.]

være Tvivl, og det var jo det, det socialdemokratiske Mindretal i 1928 vendte sig imod med de stærke, bitre Ord.

Jeg kan altsaa med min bedste Vilje ikke se nogen Forskel paa Princippet i Loven af 1928 og Forslaget af i Aar. Der skæres ikke saa mange Vælgere fra, og de Partier, et Stemmetab plejer at ramme, bliver altsaa ikke ramt saa haardt, idet Stemmetabet ikke bliver saa stort; men den personlige Uret, hvorom der ogsaa er blevet talt i Dag, som rammer dem, der lukkes ude, er lige stor. Skellet er flyttet, men det er ikke slettet. Regeringspartierne rammer den nederste Ende af disse de allerfattigste lige saa haardt, som Loven af 1928 ramte en bredere Part.

At det er Betragtninger, der gør sig gældende inden for alle Partier, kunde man ogsaa høre paa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen. Han fandt det ogsaa uretfærdigt, at Ejendomsskatterne skulde have noget med Valgretten at gøre. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen omtalte Aldersrentenyderne. Han fandt ikke just, at de skulde være helt fri for Skat, men det skulde være en ganske lav Skat; Kommunen og de aldersrentenydende skulde være hinanden til gensidig Støtte i det Forhold. Jeg mener, at hvis man vil være konsekvent, skal man ikke tage den Krone, der er nævnt, i Skat af Aldersrentenyderne. Jeg mener i det hele taget ikke, at man skal knytte Skat og Valgret sammen, men at man skal holde det ude fra hinanden.

For Resten er jeg enig med det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen i, at man betaler jo Skat til Kommunen paa saa mange Maader. Det gør man ogsaa gennem den mellemkommunale Refusion, og det gør man ved de indirekte Skatter til Staten. Ingen er jo fri for at betale Skat.

I øvrigt er det en Ejendommelighed, at man kun skal betale Skat i 2 Kvartaler af de 16, der er i en Valgperiode. Hvis man vilde være konsekvent, maatte man tage Skat for alle 16 Kvartaler, naar de to Ting skulde høre sammen. Det at skære Uretten ned til $\frac{1}{8}$ betyder ikke ret meget. Og hvis man vil holde det fast, maa man ogsaa sige, at hvis Folk ikke vil udøve deres Valgret, saa skulde, hvis de to Ting hører sammen, Meddelelsen herom ogsaa fritage

dem for at betale Skat. Men man bliver jo, som det ærede Medlem Hr. Nøhr gjorde opmærksom paa, ikke fritaget for at betale Skat af den Grund, man har kun faaet Kredit hos Kommunen. Og saa synes jeg, det konsekvente vilde være at stryge det.

Det har Socialdemokratiet da ogsaa været inde paa tidligere. Det ærede Medlem Hr. Sundbo gjorde under Forhandlingerne i 1928 over for Venstre opmærksom paa, at Grundlovsfædrene ikke vilde kendes ved, at Skattebetalingen og Valgretten hørte sammen. Og naar den højtærede Indenrigsminister vil tilvejebringe Overensstemmelse med Hensyn til Valgretsaldere ved Valg til Folketinget og Valg til kommunale Raad og vil lade det staa hen som et aabent Spørgsmaal, hvor Valgretsaldere ved de kommunale Valg skal sættes, indtil nye Bestemmelser om Alderen for Valgret til Folketinget er gennemført, saa synes jeg, at den samme Begrundelse med lige saa god Ret kunde anvendes over for Skattebetalingen, saaledes at vi ogsaa paa det Omraade fik de samme Bestemmelser om Valgret til Kommunerne som om Valgret til Rigsdagen, nemlig at Skattebetalingen ikke er en Betingelse for at kunne udøve sin Borgerret, sin Valgret.

Vi er altsaa Tilhængere af Tendensen i Regeringens Forslag, og hvis ikke de kan finde paa noget bedre, og det samme kommer igen ved anden og tredje Behandling, vil vi naturligvis støtte det. Men vi synes ikke, at de skal være saa beskedne kun at fjerne nogle Procent, selv om det er 66 pCt., af Uretten, men at de skal fjerne dem alle 100, og vi spørger, med hvilken Begrundelse de beholder denne den sidste Rest.

Alfred Jensen: Blandt Befolkningen har det været den almindelige Opfattelse, at Forfatningen og Valgloven vilde blive ændret, saa snart de Konservatives og Venstres Flertal i Landstinget var forvandlet til et Mindretal, der ikke længere havde Mulighed for at sætte Præg paa Lovgivningen ud fra sin Opfattelse, en Opfattelse, som var fuldstændig i Modstrid med Meningen hos den altovervejende Del af Befolkningen.

Socialdemokratiet har gennem Aar som sit første Programpunkt haft 21 Aars Valgretsaldere, og dette Programpunkt har